

Title	Who's Who in Kmhmu' : Referring Expressions and Participant Identification in Selected Kmhmu' Narrative Texts
Researcher	Rosalind Anne Osborne
Degree	Master of Arts in Linguistics Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor	Asst. Prof. Dr. Thomas M. Tehan
Co-Advisor	Asst. Prof. Dr. Kirk R. Person
Date Approved	11/05/09
Number of Pages	220
Keywords	discourse, referring expression, participant reference, Kmhmu'

ABSTRACT

In a narrative discourse the participant identification system provides a means for establishing the identity of a referent and maintaining it without confusion to the hearers. To do this each language has a range of grammatical forms, known as referring expressions, which it employs according to patterns unique to that language.

Although extensive research has been done on the southern dialects of Kmhmu' (Smalley 1961; Preisig 1990; Suksavang et al. 1994; Suwilai 1986, 1987a, 1987b, 1992, 2002), this study contributes a more detailed grammatical analysis of nominal constructions, in terms of their structure, and their function on discourse level, as well as an analysis of participant reference patterns in narrative discourse.

Using six Kmhmu' texts recorded in Vientiane Province in the Lao PDR, the structures and functions of Kmhmu' referring expressions are characterised using a functional grammar approach. Further, the methodology of Dooley and Levinsohn (2001) is applied to explore the patterns of usage of these forms in narrative discourse. This study provides an inventory of referring expressions and documents their roles in signalling the identifiability, activation status and thematic salience of referents in discourse. The participant identification system of Kmhmu' reflects both

a sequential strategy and a local VIP strategy, which interact to form patterns which are described by default encoding rules.

The findings of this study contribute to the documentation of one of the world's smaller languages. They are of particular interest to others seeking to understand Kmhmu' or related Mon-Khmer languages, and to those who do community development work that involves translating written materials into the Kmhmu' language.

PAYAP UNIVERSITY

ชื่อเรื่อง	'ใครเป็นใครในภาษาขมุ': ข้อความแสดงการอ้างถึงและการระบุผู้มีส่วนร่วมในเรื่องเล่าภาษาขมุ
ผู้จัดทำ	Rosalind Anne Osborne
หลักสูตร	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	Asst. Prof. Dr. Thomas M. Tehan
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม:	Asst. Prof. Dr. Kirk R. Person
วันที่อนุมัติผลงาน	11 พฤษภาคม 2552
จำนวนหน้า	220
คำสำคัญ	สัมพันธสารเรื่องเล่า, คำหรือข้อความที่แสดงการอ้างถึงถึง, ระบบที่ใช้ในการกล่าวถึงตัวละคร, ภาษาขมุ

บทคัดย่อ

ในสัมพันธสารเรื่องเล่า ระบบที่ใช้ในการกล่าวถึงตัวละครนั้นทำให้เกิดวิธีการสร้างลักษณะเฉพาะของตัวละครแต่ละตัวและรักษาลักษณะนั้นไว้โดยไม่ทำให้ผู้ฟังสับสน การทำเช่นนี้ แต่ละภาษาจะมีขอบเขตของรูปแบบทางไวยากรณ์ที่เรียกกันว่า คำหรือข้อความที่แสดงการอ้างถึงถึง (referring expressions) ที่มีการใช้ในรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ตามแต่ละภาษา

แม้จะมีการวิจัยภาษาขมุถิ่นใต้มาแล้วอย่างครอบคลุม (Smalley 1961; Preisig 1990; สุขแสง et al. 1994; สุวิไล 1986, 1987a, 1987b, 1992, 2002) แต่งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการศึกษาวิเคราะห์ไวยากรณ์อย่างละเอียดยิ่งขึ้นเกี่ยวกับส่วนประกอบของนาม ในแง่ของโครงสร้างและหน้าที่ในระดับสัมพันธสาร ตลอดจนการวิเคราะห์รูปแบบการอ้างถึงถึงตัวละครในสัมพันธสารเรื่องเล่า

จากเรื่องในภาษาขมุ 6 เรื่องที่บันทึกเสียงจากนครเวียงจันทน์ สปป.ลาว นั้น มีการใช้วิธีที่เรียกว่า functional grammar approach เพื่ออธิบายคุณลักษณะโครงสร้างและหน้าที่ของคำที่ใช้อ้างถึงตัวละคร นอกจากนี้ยังมีการนำวิธีการของ Dooley และ Levinsohn มาประยุกต์ใช้ในการสำรวจรูปแบบการใช้วิธีเหล่านี้ในสัมพันธสารเรื่องเล่า จากการศึกษาได้พบคำและข้อความต่างๆที่แสดงการอ้างอิงถึง(referring expressions) และอธิบายหน้าที่ที่ใช้เพื่อแสดงว่ากำลังพูดถึงตัวละครใด(identifiability), สถานภาพที่ผู้อ่านคิดถึงตัวละครในเรื่อง(activation status) และความสำคัญของตัวละคร(thematic salience) ระบบการอ้างอิงถึงตัวละครในภาษาขมุสะท้อนให้เห็นถึงทั้งกลวิธีต่อเนื่อง(sequential strategy) และกลวิธีที่ใช้ระบุตัวละครสำคัญ(local VIP strategy) ซึ่งวิธีการเหล่านี้ก่อให้เกิดรูปแบบตามหลักเกณฑ์ที่มีในภาษาอยู่แล้ว

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้สามารถใช้เป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับภาษาที่มีคนพูดน้อยภาษาหนึ่งในโลก โดยเฉพาะจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าใจภาษาขมุหรือภาษาอื่นที่ใกล้เคียงกันในกลุ่มมอญ-เขมร และสำหรับผู้ที่ทำงานด้านการพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการแปลเอกสารหรือหนังสือให้เป็นภาษาขมุ